

Arrest

nr. 313 626 van 27 september 2024
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X
wettelijk vertegenwoordigd door zijn voogd X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat L. ZWART
Roemeniëstraat 26
1060 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, wettelijk vertegenwoordigd door zijn voogd X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 22 november 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 23 oktober 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 3 juli 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 9 augustus 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KALIN loco advocaat L. ZWART en van in het bijzijn van de voogd.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Bestreden beslissing

“A. Feitenrelaas

Volgens jouw verklaringen heb je de Afghaanse nationaliteit en ben jij een Pachtoun van origine. Je hangt de soennitische islam aan. Je bent geboren in Logarlam, een dorp in het district Qarghayi (provincie Laghman). Daar ben je opgegroeid bij jouw ouders, twee broers en twee zussen. Qua onderwijs volgde je religieuze lessen in de madrassa en ging je tot de derde graad naar een gewone school.

Jouw vader was werkzaam als hoofd van een gevangenis in Nangarhar. Hij had een wapen en droeg een groen uniform. Voor de rest weet je niets over zijn job omdat hij daar nooit met jou en de rest van het gezin over sprak.

Gewoonlijk kwam je vader elke maand of om de twee maanden naar huis. Maar nadat de taliban de macht in Afghanistan overnam, waren zijn gsm's uitgeschakeld en hoorden jullie niets meer van hem. Op een gegeven moment brachten de dorpsoudsten je vaders dode lichaam naar huis, dat door de taliban aan hen overgedragen was. De groepering kwam vervolgens ook naar jullie. Ze waren met 5 à 6 talibs, doorzochten jullie huis en vroegen waar de wagens en de wapens van je vader lagen. Je antwoordde dat je dat niet wist, waarna ze jou met de dood bedreigden en weggingen. Diezelfde dag ging jij met het hele gezin naar je maternale oom in het verder gelegen Qalai Jigay. Toen jullie daar waren, lieten de burens en dorpingen van Logarlam weten dat de taliban opnieuw was langs geweest. Na overleg tussen jouw moeder en oom werd besloten dat jij uit Afghanistan moest vertrekken.

Ongeveer drie maanden na de machtswissel (komt overeen met november 2021) verliet jij met behulp van een smokkelaar jouw land. Je reisde over land via Pakistan, Iran, Turkije, Bulgarije, Servië, Hongarije, Slowakije, Tsjechië en Duitsland naar België. Onderweg naar hier vernam je dat je moeder, die eerder vaak last had van haar bloeddruk, gestorven is.

Op 2 september 2022, één dag na jouw aankomst in België, deed je bij Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) een verzoek om internationale bescherming als niet-begeleide minderjarige vreemdeling (NMBV). Mocht je terugkeren naar Afghanistan vrees je te worden gedood door de taliban.

Ter staving van jouw verklaringen diende je een aantal documenten in, allen kopieën. Dit betreft jouw taskara, de taskara van je zus, een werkbadge van je vader, zijn bankkaart en ook enkele documenten en foto's ter illustratie van zijn tewerkstelling.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in jouw administratief dossier, van oordeel is dat er in jouw hoofde, als niet-begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er jou in het kader van de behandeling van jouw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend.

Meer bepaald werd er jou een voogd toegewezen die jou bijstaat in het doorlopen van de asielprocedure; werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van jouw voogd en advocaat die in de mogelijkheid verkeerden om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van jouw verklaringen rekening gehouden met jouw jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in jouw land van herkomst.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat jouw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat je kunt voldoen aan jouw verplichtingen.

Op basis van jouw verklaringen wordt door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) geconcludeerd dat jij geen gegronde vrees voor vervolging hebt zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie en geen reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aangetoond hebt.

Een eerste reden daarvoor is dat jouw verklaringen over de tewerkstelling van je vader dermate beperkt en lacunair zijn, waardoor jij geen zicht biedt op zijn profiel en er hier bijgevolg geen geloof kan aan worden gehecht. Zo kon je vreemd genoeg al niet zeggen tot welke graad je vader school liep, waar dat was en of hij een opleiding moest volgen vooraleer hij in de gevangenis begon (CGVS p.10-11). Collega's waar hij veel mee samenwerkte kon je niet benoemen (CGVS p.12). Wanneer je vader in de gevangenis begon te werken of hoe lang hij dienst deed, wist je evenmin te zeggen, alleen dat hij daar 'hoofd' was en daar 'voor een lange periode' werkte (CGVS p.10). Gevraagd wat hij dan zoal moest doen als 'hoofd' of wat zijn taken waren, kon je opnieuw niet de minste informatie geven (CGVS p.11). Je wist ook niet of je vader ooit nog andere functies had vooraleer hij hoofd werd (CGVS p.11). De gevangenis waar hij werkte was volgens jou in Nangarhar gelegen, doch op de vraag waar binnen Nangarhar dat was, kon je ook geen antwoord geven (CGVS p.12). Nochtans grenst het district waar jij je hele leven gewoond hebt aan Nangarhar en ligt het pal aan haar hoofdstad Jalalabad, waardoor kan worden verwacht dat je toch enige affiniteit hebt met deze plaatsen en de werkplaats van je vader wat preciezer kan situeren, quod non (zie informatie toegevoegd aan de map 'landeninformatie' van jouw administratief dossier). Zelfs op de vraag of je vader al dan niet buiten het

gevangenisgebouw kwam voor zijn werk, tastte je volledig in het duister (CGVS p.12). Dit is allemaal zeer opmerkelijk. Indien je vader werkelijk als hoofd van een gevangenis dienst deed, zouden jouw antwoorden op de voorgaande, toch basale vragen ongetwijfeld veel verder reiken dan dergelijke nietszeggende antwoorden.

Het CGVS benadrukt hierbij op dat er van jou, als verzoeker om internationale bescherming, kan worden verwacht dat je coherente, gedetailleerde en doorleefde verklaringen aflegt over alle essentiële en centrale elementen die betrekking hebben op jouw asielmotieven, en ook dat je de nodige stappen zet zich te informeren over de elementen waar je geen kennis van hebt. Per slot van rekening zou de tewerkstelling van je vader het fundament vormen waaruit jouw ingeroepen problemen met de taliban voortvloeien. Het loutere feit dat jij minderjarig bent ontslaat jou niet van die verwachting. Temeer aangezien jij op het ogenblik van jouw vertrek 15 jaar was – wat niet dermate jong was om toch van enkele belangrijke zaken op de hoogte te zijn – en gezien je vader lange tijd werkzaam zou zijn geweest en hij regelmatig thuiskwam voor verlof (CGVS p.12). Je staat bovendien in contact met een van je ooms in Afghanistan, die nota bene documenten over je vaders werk aan jou overmaakte (CGVS p.13-14, p.17). Je had met andere woorden voldoende opportuniteiten om je te informeren.

Die documenten en ook de bijhorende foto's kunnen, louter op zich, jouw vaders tewerkstelling niet geloofwaardig maken. Vooreerst is er al geen zekerheid dat jij werkelijk de zoon bent van de persoon op deze stukken. Je dient slechts één foto in waar jij naar eigen zeggen samen met je vader op staat (CGVS p.16), doch deze is behoorlijk wazig en de persoon die jou moet voorstellen is een peuter waardoor enige uiterlijke gelijkenis met jou, ondertussen zo'n 15 jaar later, aldus geenszins kan worden afgeleid. Wat de documenten betreft, blijkt bovendien uit de landeninformatie dat er in Afghanistan op grote schaal gefraudeerd wordt met documenten en nagenoeg alle documenten vervalst worden of via corruptie, zowel in het land als daarbuiten, kunnen worden aangekocht (zie COI Focus, Afghanistan "Corruptie en documentenfraude" van 14 januari 2021 in jouw administratief dossier). Daarbij is het zo dat jij geen enkel origineel stuk neerlegt, alleen kopieën. Dergelijke documenten kunnen dan ook enkel een eventuele tewerkstelling staven indien de stukken gepaard gaan met doorleefde en geloofwaardige verklaringen, wat in jouw geval niet zo is. Het is daarnaast opvallend dat jij bij bevraging op het persoonlijk onderhoud niet de minste toelichting kunt geven bij de documenten en foto's die je neerlegt (CGVS p.16). Je kwam namelijk niet verder dan te stellen dat het allemaal 'documenten in verband met het werk van mijn vader' zijn, zonder meer (CGVS p.17). Dat jij niet kan lezen en ook je oom, die de documenten naar jou doorstuurde, ongeletterd is, kan jouw onwetendheid niet vergoelijken (CGVS p.17). Het CGVS herneemt dat van jou als verzoeker om internationale bescherming, zelfs als minderjarige, kan worden verwacht dat jij het nodige doet om je te informeren over de kernelementen van jouw relaas, bijvoorbeeld door de stukken te laten vertalen of hulp te vragen aan andere personen die wel Pachtou kunnen lezen. Dat je dit nooit gedaan hebt, zoals je zelf bevestigde (CGVS p.17), komt niet overtuigend over daar dit wijst op een flagrant gebrek aan interesse in jouw eigen beweerde problemen.

Jouw verklaringen stemmen overigens niet overeen met de inhoud van jouw documenten. Tussen de stukken zit een werkbadge en een certificaat. Die vermelden dat de persoon in kwestie de rang van kolonel had. Zelf verklaarde je dat jouw dorpelingen naar jouw vader verwezen als 'kolonel' (CGVS p.11). Toen het CGVS jou later vroeg of jouw vader ook werkelijk kolonel was, antwoordde je evenwel dat je je dit niet herinnert en geen informatie hebt (CGVS p.12), wat aldus zeer merkwaardig is aangezien enkele van de documenten dit letterlijk vermelden. Daarnaast valt op de badge te lezen dat de persoon in kwestie de functie van 'armorer' (wapenmeester) had, het certificaat werd op zijn beurt uitgereikt na het afronden van een 'officer basic training'. Ook dit is op zijn minst opvallend aangezien jij op het persoonlijk onderhoud verklaarde geen enkele weet te hebben van jouw vaders functie of taken, evenmin kon je zeggen of hij enige opleiding gevolgd had (zie supra). Dit doet toch allemaal sterk vermoeden dat de persoon die in de documenten voorkomt in werkelijkheid niet jouw vader betreft, en wijst erop dat jouw verklaringen bedrieglijk zijn. Aangaande de foto's merkt het CGVS nog op dat de man in kwestie telkens in uniform afgebeeld wordt waarbij een aantal duidelijke emblemen te zien zijn op de schouders en op de kraag. Echter, toen er jou gevraagd werd om in detail het uniform van je vader te beschrijven kwam je niet verder dan te stellen dat het een groene kleur had, in weerwil van de details op de foto's en hoewel je aangaf dat je vader altijd zijn uniform hebben meegebracht naar huis om het te laten wassen (CGVS p.12). Ook dit doet vermoeden dat jij in werkelijkheid geen vader hebt die als gevangenis hoofd heeft gewerkt maar eerder lukrake foto's en documenten neerlegt.

Gelet op bovenstaande vaststellingen kan er geen geloof worden gehecht aan de beweerde werkzaamheden van je vader. Bijgevolg kan ook niet worden aangenomen dat de taliban hem hierom doodde en dat jij en jouw gezin, hierop volgend, ook door hen werden gevisieerd. Desondanks kan ook over jouw concrete asielrelaas nog een en ander worden opgemerkt:

Je beschreef dat je vader na de machtsovername verdween. Gevraagd wanneer je vader voor de laatste keer naar zijn werk vertrok, kon je evenwel geen antwoord geven. Ook op de eenvoudige vraag hoeveel dagen hij al weg was van huis op het moment van de overname, moest je het antwoord schuldig blijven (CGVS p.18-19). Het is eigenaardig dat je je dit niet zou kunnen herinneren, want je vaders verdwijning vormde het startpunt van de problemen voor jouw gezin en leidde er zelfs toe dat je je land moest verlaten. Bovendien kan in geval van dergelijke verdwijning verondersteld worden dat jullie een en ander zouden ondernemen om je vader terug te vinden en dat jullie daarbij zijn laatste trajecten, en dus ook de timing daarvan, zouden proberen na te gaan. Dat jullie daarentegen 'niets' hebben gedaan om hem terug te vinden, zoals je na bevraging van de feiten aangaf (CGVS p.19), is dan ook weinig geloofwaardig en overigens in tegenstrijd met jouw eerdere verklaringen. Toen het CGVS peilde naar jouw laatste schooldag in Afghanistan, beweerde je namelijk dat je na de machtswissel niet meer naar school ging omdat je vader vermist was en jullie hem aan het zoeken waren (CGVS p.8). Nu blijkt daar plotseling geen sprake meer van te zijn. Jij lijkt voorts niet alleen met de situatie van je vader, maar ook met de context van je dorp, opvallend weinig betrokkenheid te hebben. Gevraagd of er nog andere van jouw dorpelingen voor de voormalige overheid werkten, beweerde je van wel en beaamde je dat velen van hen ook vermist raakten na de talibanovername (CGVS p.12, p.20). Gepeild naar enkele namen van deze vele personen, moest je het antwoord echter opnieuw schuldig blijven (CGVS p.20). Ook dit is weinig geloofwaardig, wetende dat jij je hele leven in dezelfde dorpsgemeenschap hebt gewoond en dergelijke informatie moet hebben gecirculeerd onder de bewoners. Het feit dat jij zelf beweerde dat jullie burens en dorpelingen jullie op een gegeven moment hadden geïnformeerd over taliban-aanwezigheid aan jullie huis (CGVS p.22), illustreert eveneens dat jullie een gebruikelijk contact met hen hadden.

Ook over het vervolg van je relaas zijn jouw verklaringen allerm minst overtuigend gebleken. Je getuigde dat de dorpsouderen je vaders lijk van de taliban kregen en het vervolgens naar jullie huis brachten. Gevraagd naar de namen van die ouderen, antwoordde je dat het de malik van je dorp en de mullah van de moskee betroffen maar dat je je hun namen niet kan herinneren (CGVS p.19), wat opnieuw niet aannemelijk is gelet op het feit dat jij je hele leven in hetzelfde dorp gewoond hebt en die gemeenschap (en dus ook de belangrijke figuren daarbinnen) praktisch jouw hele leefwereld uitmaakten. Jouw overige verklaringen zijn ook uitermate vaag. Zo beweerde je dat je je ook niet herinnert wat de taliban tegen de dorpsoudste(n) zeiden toen ze je vaders lichaam naar hen brachten (CGVS p.19). Nochtans kan worden van uit gegaan dat de taliban toch een bepaalde opzet hadden indien zij de moeite namen om je vaders lichaam speciaal aan de dorpsoudsten te bezorgen, en dat zij in dat geval een boodschap aan hen meegaven. Wat betreft het groepje strijders dat later naar jouw huis kwam, kon je naar analogie niet zeggen van waar of welke taliban zij waren, noch kon je een duidelijke beschrijving van hen geven: "Het waren oude mensen. Ze hebben lang haar en droegen tulbanden" (CGVS p.20). Het CGVS wijst er echter op dat hun groepering volgens jouw eigen beschrijvingen toen al zo'n drie maanden de plak zwaaide in jouw land, en dus ook in jouw dorp. In het geval van een werkelijk bezoek aan jouw huis (en een eerder contact met de dorpsleider en mullah), kan dan ook worden verwacht dat je meer zou weten te vertellen over hun afkomst en ook dat je uitvoeriger zou kunnen beschrijven hoe zij eruit zagen. Hun bezoek en de bijhorende doodsb bedreigingen moeten toch enige indruk op jou gemaakt hebben. De bedreigingen zelf, die blijkbaar veroorzaakt werden door het feit dat jij niet kon zeggen aan de taliban waar jouw vaders wapens en wagens waren (CGVS p.17-18, p.21), komen trouwens niet logisch over. Zo verklaarde je zelf dat er geen wapens meer in je huis lagen en dat je vader 'misschien' een auto op zijn werk had (CGVS p.21). Als de taliban – en hier herhaalt het CGVS zich – toen al drie maanden de controle had over jouw land, dan hadden zij naar alle logica ofwel zijn wapens en voertuig(en) al lang ontdekt op zijn werkplaats, ofwel hadden zij, in het geval van een werkelijk vermoeden dat er bij jullie thuis nog dergelijke zaken verborgen waren, er ongetwijfeld geen drie maanden over gedaan alvorens jullie huis te komen doorzoeken. De gang van zaken die jij daarentegen beschrijft kan niet worden aangenomen. Het houdt overigens weinig steek dat de taliban pas na al die tijd jouw huis zou hebben doorzocht zonder daarbij de documenten verband houdende met je vaders werk mee te nemen (CGVS p.20) en ook dat zij na afloop zomaar weggingen, terwijl ze in wezen geen wapens of voertuigen hadden gevonden in (of bij) jouw huis (CGVS p.21). Het ligt eerder in de lijn der verwachtingen dat zij al bij hun eerste bezoek actie tegenover jou zouden ondernemen. Het gaat hier per slot van rekening om een te duchten groep als de taliban.

Als laatste wijst het gegeven dat jouw broers en (althans één van jouw) zussen heden bij jouw maternale oom wonen, er eveneens op dat de taliban het in werkelijkheid niet op jou en je gezin gemunt heeft.

Dat zij daar nog steeds leven staat immers in schril contrast met volgende bewering van jouw kant: "als de vader of broer van iemand voor de overheid zou gewerkt hebben, zouden de taliban iedereen in hun familie vermoorden" (CGVS p.26). Daarbij legde je geen eenduidige verklaringen af over de situatie waarin jouw familieleden zich bevinden. Zo meende je op het persoonlijk onderhoud dat je, buiten het tweede talibanbezoek aan jouw huis toen jij bij je oom verbleef, niet weet of de taliban jou nog heeft proberen te zoeken na jouw vertrek (CGVS p.25) – wat op zich al vreemd mag worden genoemd gezien jij van hieruit in contact staat met deze oom en hij op zijn beurt met jouw burens en dorpelingen (zie supra). Bij Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) stelde je frappant genoeg na de taliban na jouw vertrek verschillende keren naar

jou op zoek gegaan is (zie CGVS-vragenlijst, ingevuld op de DVZ, vraag 3.5). Dergelijke wisselende antwoorden zijn weinig ernstig.

Gelet op het voorgaande kan er geen enkel geloof worden gehecht aan jouw vermeende problemen met de taliban.

Bijkomend kan nog worden opgemerkt dat er geen redenen zijn om aan te nemen dat jij in geval van een terugkeer niet meer zou kunnen rekenen op de omkadering en ondersteuning van een familienetwerk. Gezien jij de werkzaamheden van en moord op jouw vader niet aannemelijk hebt gemaakt, kan er geenszins worden uitgesloten dat je vader zich op dit moment in Afghanistan bevindt. En hoewel jij voorts verklaarde dat je moeder intussen overleden is – op het persoonlijk onderhoud verklaarde je niet exact te weten hoe, bij DVZ duidde je dat zij ten gevolge van een ziekte stierf (CGVS p.9-10; verklaring DVZ, vraag 16) – kan jij, buiten jouw vader om, ook rekenen op de steun jouw maternale oom. Zoals eerder aangegeven, verblijven jouw broers en een van jouw zussen bij hem en daarbij verklaarde je dat je in Afghanistan vaak bij hem op bezoek ging en een goede band met deze oom had (CGVS p.14). Het feit dat hij jouw reis hielp organiseren illustreert dit (CGVS p.22-23). Dat jij buiten deze oom geen enkele andere maternale of paternale ooms en tantes hebt (gehad), lijkt overigens erg onwaarschijnlijk (CGVS p.14). Het CGVS wijst hierbij op het hoge geboortecijfer in Afghanistan met gemiddeld 7 à 8 kinderen per vrouw tussen 1960 en 2000 (zie VN-statistieken beschikbaar op <https://data.worldbank.org/indicator/SP.DYN.TFRT.IN?locations=AF>). Er kan dan ook met rede worden vermoed dat jij, buiten de hierboven beschreven personen, nog een wijder familiaal netwerk hebt dan je aan het CGVS wil doen uitschijnen. Dat je hier om een of andere reden geen zicht op wenst te bieden, ook niet na confrontatie (CGVS p.14), ondermijnt jouw algemene geloofwaardigheid.

De som van bovenstaande vaststellingen maakt dat de status van vluchteling jou niet kan worden toegekend.

De tot nu toe onbesproken documenten kunnen niet leiden tot een ander besluit. Jouw taskara kan alleen jouw verklaringen omtrent jouw nationaliteit en identiteit ondersteunen, wat door het CGVS niet betwist wordt. Evenmin wordt de familieband tussen jou en je zus en het feit dat zij aan een handicap lijdt, zaken die worden gestaafd met haar taskara en enkele foto's, in twijfel getrokken. Van jouw andere familieleden, waaronder jouw vader, leg je geen identiteitsdocumenten neer. De documenten en foto's die volgens jou verband houden met je vader, werden eerder in deze beslissing reeds besproken (zie supra). Jij legde voorts nog twee foto's neer die de begrafenisceremonie van je vader moeten afbeelden. Deze kunnen niet worden beschouwd als een onomstotelijk begin van bewijs. Zo ben jij zelf niet op die foto's te zien, zoals je tijdens het persoonlijk onderhoud bevestigde (CGVS p.16), en heeft het CGVS geen zekerheid dat de persoon in de lijkwade jouw vader betreft. Daarbuiten kunnen dergelijke privéfoto's geënceneerd zijn.

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de **EUAA Country Guidance: Afghanistan** van januari 2023 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>) in rekening genomen.

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere

indicatoren rekening gehouden, enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Afghanistan voor 15 augustus 2021 regionaal erg verschillend waren. Deze sterke regionale verschillen typeerden het conflict in Afghanistan. In sommige provincies was er sprake van een open strijd waardoor er voor die regio's slechts minimale individuele elementen vereist waren om aan te tonen dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken provincie aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. In andere Afghaanse provincies was de omvang en de intensiteit van het geweld beduidend lager dan in de provincies waar openlijk gevochten werd, waardoor er voor die regio's niet kon gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld dermate hoog was dat er zwaarwegende gronden bestonden om aan te nemen dat elke burger die terugkeert naar het betrokken gebied aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, tenzij de verzoeker aannemelijk maakte dat er in zijn hoofde persoonlijke omstandigheden bestonden die het reëel risico om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld verhoogden (HvJ, 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, nr. C-465/07, § 39). Tot slot waren er nog een beperkt aantal provincies waar het niveau van willekeurig geweld dermate laag was dat in het algemeen kon gesteld worden dat er geen reëel risico bestond voor burgers om persoonlijk getroffen te worden door het willekeurig geweld dat plaatsvond in de provincie.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie **EASO Afghanistan Security Situation Update** van september 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, **EASO Afghanistan Country Focus** van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf, de **COI Focus Afghanistan: Veiligheidssituatie** van 5 mei 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheidssituatie_20220505.pdf, **EUAA Afghanistan Security Situation** van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf, de **COI Focus Afghanistan: Veiligheidsincidenten (<ACLED) per provincie tussen 16 augustus 2021 en 30 juni 2022** van 23 september 2022 en de **EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments** van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is.

Het einde van de strijd tussen de vroegere overheid en de taliban ging gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Waar voor de machtsovername door de taliban het overgrote deel van het geweld in Afghanistan te wijten was aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en opstandige groepen als de taliban en ISKP anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, haar veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als actor aanwezig zijn in het land. Het verdwijnen van enkele van de belangrijkste actoren uit het conflict heeft geleid tot een fundamenteel nieuwe situatie in het land en draagt in zeer grote mate bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan.

Sinds de machtsovername van de taliban is het niveau van willekeurig geweld in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvindt, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Hetzelfde patroon en lagere niveau van willekeurig geweld tekenden zich af in 2022 en de eerste helft van 2023.

UNAMA registreerde in de tien maanden na 15 augustus 2021 in totaal 2.106 burgerslachtoffers (waarvan 700 dodelijke), voornamelijk ten gevolge van aanslagen van ISKP op niet-militaire doelwitten waarbij vooral religieuze minderheden werden getroffen en, in mindere mate, als gevolg van 'unexploded ordnance'. Ditzelfde patroon zette zich verder in de tweede helft van 2022. UCDP registreerde in de periode tussen de machtsovername in augustus 2021 en 22 oktober 2022 1.086 dodelijke burgerslachtoffers. In de periode van 15 augustus 2021 tot 30 mei 2023 registreerde UNAMA <https://unama.unmissions.org/impact-improvised-explosive-devices-civilians-afghanistan> in totaal 3.774

burgerslachtoffers (waarvan 1.095 dodelijke). Hiervan viel meer dan een derde (1.218) te betreuren bij IED-aanvallen op (vnl. sjjiitische) gebedshuizen en 345 bij andere aanslagen op de Hazara-gemeenschap. IED's maakten in deze periode in totaal 2.814 slachtoffers waarvan 701 dodelijke. 'Explosive remnants of war' waren verantwoordelijk voor 639 slachtoffers en 148 burgers werden het slachtoffer van 'targeted killings'. Ook in de periode februari-april 2023 waren IED-aanvallen (79 slachtoffers, waarvan 13 dodelijke) en 'explosive remnants of war' (117 slachtoffers) de belangrijkste oorzaak van burgerslachtoffers.

Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij enerzijds sprake is van acties van de taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld ex-overheidsmedewerkers, journalisten en aanhangers van ISKP. Anderzijds wordt er gerapporteerd over confrontaties tussen de taliban en het National Resistance Front, voornamelijk in Panjshir en aangrenzende noordelijke regio's, en over aanslagen door ISKP, die voornamelijk gericht zijn tegen leden van de taliban en tegen sjjiitische burgers.

ISKP gebruikt in haar gerichte aanslagen tegen de taliban, vooral in landelijke regio's, dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de taliban, zoals zelfmoordaanslagen, bembommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Afghanistan werd sinds de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die onder meer de sjjiitische minderheid viseerden en werden opgeëist door ISKP. Bij vier grote zelfmoordaanslagen van ISKP, die gericht waren op de Hamid Karzai luchthaven, twee sjjiitische moskeeën en een militair hospitaal, vielen in totaal 264 dodelijke slachtoffers en 533 gewonden, wat ongeveer 70% van het totaal aantal burgerslachtoffers in de periode tussen 15 augustus 2021 en 15 februari 2022 uitmaakte. Na een kalmere periode in het einde van 2021 en de eerste maanden van 2022 was er sinds april 2022 opnieuw sprake van een patroon van aanslagen van ISKP op voornamelijk sjjiitische doelwitten in stedelijke gebieden. Grootchalige aanslagen vonden in de maanden die volgden voornamelijk plaats in Kabul en waren gericht tegen de sjjiitische gemeenschap aldaar. ISKP, dat een 4000-tal militanten zou tellen, is aanwezig in quasi heel Afghanistan, maar heeft een sterkere aanwezigheid in het oosten, het noorden en in Kabul. De aanwezigheid van ISKP in deze gebieden is echter niet van die aard dat er kan gesteld worden dat ze de controle hebben over het grondgebied. De taliban voerden raids uit op schuilplaatsen waar ISKP-leden zich bevonden en voerden hierbij arrestaties uit. De taliban voerden verder gerichte aanvallen en targeted killings uit op vermeende ISKP-leden. Hierbij moet worden opgemerkt dat deze acties doelgericht van aard waren en slechts in beperkte mate burgerslachtoffers veroorzaakten.

ACLED registreerde in de periode van 15 augustus 2021 tot 21 oktober 2022 het grootste aantal veiligheidsincidenten in Kabul en Panjshir, gevolgd door Baghlan, Nangarhar en Takhar. Dodelijke slachtoffers vielen er volgens UCDP in de periode tussen 16 augustus 2021 en 22 oktober 2022 in hoofdzaak in de provincie Kabul. De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden.

Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. UNOCHA rapporteerde in de periode 1 januari – 30 november 2021 759.000 nieuwe intern ontheemden in Afghanistan, waarvan 98% dateerde van voor de machtsovername door de taliban. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt.

De machtsovername door de taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen. Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over

een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflict-gerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst. Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting.

U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt. U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld in Afghanistan. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens moet worden benadrukt dat een algemene precare socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), *Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie*, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socioeconomische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, *Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk*, § 278-281).

Waar precare leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel "in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn", een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, *N. v. Verenigd Koninkrijk*, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, *S.H.H. / Verenigd Koninkrijk*, § 75 en § 92).

Wanneer precare leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak *M.S.S.* en in de zaak *Sufi en Elmi* (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, *M.S.S. / België en Griekenland*, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, *Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk*, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, *S.H.H. / Verenigd Koninkrijk*, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn. Dit betekent niet dat elke Afghaan bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat sinds augustus 2021 het land en de bevolking in het algemeen verarmd zijn; onder andere is het gemiddelde inkomen met een derde gedaald, is de tewerkstellingsgraad gedaald, en bevindt een deel van de bevolking zich in een situatie van voedselonzeekerheid of loopt ze het risico om in zulke situatie terecht te komen. UNOCHA geeft aan dat 55 % van de bevolking in 2022 humanitaire hulp nodig heeft (waarvan 9,3 miljoen personen in 'extreme need') en WFP geeft aan dat meer dan de helft van de bevolking voedselonzeekerheid kent.

Het Hof van Justitie heeft tevens verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 **kan uitgaan van of veroorzaakt worden door:** "a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren". Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat "In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat **dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden** en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat **gevaaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt**(...) Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden er tegen verzet dat een dergelijke lander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd." (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatierichtlijn. Daarin wordt gesteld dat "Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.". Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat **een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen**.

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat **specifiek en individueel** van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij **op intentionele en gerichte wijze** zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet **opzettelijk** werd ontzegd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de **EUAA Country Guidance** van januari 2023 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, **tenzij** er sprake is van het **opzettelijk gedrag van een actor**.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie **EASO Afghanistan Country Focus** van januari 2022, **EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city** van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf,

EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City van augustus 2020, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Focus_Kabul_City_Mazar_Sharif en de **EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments** van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf) blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. De Afghaanse overheid was voor de machtsovername door de taliban zeer donorafhankelijk. De publieke uitgaven steunden voor 75% op buitenlandse hulp. Er werd gerapporteerd dat er sprake was van 'hulpverzadiging' en 'overuitgaven', wat heeft bijgedragen aan wijdverspreide corruptie die een negatieve impact had op de economie. De corruptie verhinderde bovendien investeringen in een privésector, wat geleid heeft tot de onderontwikkeling ervan. Het wegvallen van een groot deel van deze internationale steun na de machtsovername had bijgevolg een zeer belangrijke impact op de Afghaanse economie. Het optreden van de taliban na de machtsovername heeft een invloed gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Dit heeft slechts een beperkte impact gehad op de Afghaanse economie. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socio-economische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de taliban van minder belang is. Het gaat om factoren zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afghaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, alsook de zeer beperkte ontwikkeling van een formele privésector, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel, daarbij inbegrepen de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel, moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken, een tekort aan cash, en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socioeconomische en humanitaire situatie. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte, de wereldwijde COVID-19 pandemie en de overstromingen van de zomer van 2022 een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld.

Hoewel het economische beleid van de taliban voorlopig nog onduidelijk is, blijkt uit de beschikbare landeninformatie verder niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Integendeel moet worden vastgesteld dat de taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen. Voorts werden de internationale sancties versoepeld met het oog op het verlenen van humanitaire hulp.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

U toonde evenmin aan dat u bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij u niet in staat zou zijn om in uw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

Uit de beschikbare landeninformatie (**EASO Afghanistan Country Focus** van januari 2022, **EUAA Afghanistan: Targeting of individuals** van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, **EUAA Country Guidance Afghanistan** van januari 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>) en **EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city** van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf) kan niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij

een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Vlak na de machtsovername door de taliban werd het internationaal luchtverkeer van en naar Afghanistan opgeschort, maar dit werd hervat in de eerste helft van 2022. Ook paspoorten werden opnieuw afgeleverd door de taliban. Sommige personen konden geen paspoort verkrijgen. Er werd gerapporteerd dat personen aan de grens werden verhinderd om het land te verlaten of aan checkpoints werden gecontroleerd. Het gaat over personen met een specifiek profiel, voornamelijk gelinkt aan de voormalige overheid en veiligheidsdiensten. Voor het overige zijn er weinig directe beperkingen opgelegd en kunnen burgers zich vrij verplaatsen.

Uit de landeninformatie blijkt niet dat in het algemeen kan gesteld worden dat personen die terugkeren uit het buitenland of het Westen het risico lopen dat nodig is om te kunnen spreken van een gegronde vrees voor vervolging. Personen die terugkeren naar Afghanistan kunnen door de taliban of de maatschappij met argwaan bekeken worden en geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting. Stigmatisering of uitstoting kunnen slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. De taliban toont enerzijds begrip voor personen die het land verlaten omwille van economische redenen en stelt dat dit niets te maken heeft met een angst voor de taliban, maar anderzijds bestaat een narratief ten aanzien van de 'elites' die Afghanistan verlaten, die niet als goede Afghanen of moslims beschouwd worden. Wat betreft de negatieve perceptie blijkt nergens in de aanwezige informatie dat het eventuele bestaan hiervan aanleiding zou geven tot situaties van vervolging of ernstige schade. De taliban riep daarnaast meermaals op aan Afghanen in het buitenland om terug te keren naar Afghanistan.

Voorts werd er gerapporteerd over enkele terugkeerders die het slachtoffer werden van geweld. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat deze incidenten verband houden met hun specifieke profiel, en niet gerelateerd waren aan hun verblijf buiten Afghanistan. Indien er ernstige en aangetoonde problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban terugkerende Afghanen behandelt, zou dit gemeld zijn door een van de instellingen of organisaties die de situatie in het land in het oog houden.

Bij de individuele beoordeling van de vraag of er al dan niet een redelijke mate van waarschijnlijkheid is dat de verzoeker met vervolging wordt geconfronteerd omwille van een verblijf in het buitenland of gepercipieerde verwestering, moet rekening worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

In uw geval haalt u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Evenmin blijkt uit uw verklaringen en uit de beoordeling ervan dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst. Bovendien brengt uzelf geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat u in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen. Het is in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. U dient zulks in concreto aannemelijk te maken. Hier blijft u echter in gebreke.

Daarenboven moet worden gewezen op het volgende. Uit uw verklaringen over uw reisweg en de leeftijd die u op het ogenblik van de registratie van uw verzoek in België opgaf, blijkt dat u tot 15-jarige leeftijd in Afghanistan zou hebben verbleven (zie MINTEH-verslag; zie DVZ-verklaring; CGVS p.23-24). Er kan hieruit worden afgeleid dat u in Afghanistan al een zekere maturiteit had en gevormd was naar de Afghaanse waarden en normen. Daarnaast verklaarde u tot de derde graad school te hebben gelopen en werd u daarnaast religieus gevormd in een madrassa (CGVS p.7). U identificeert zich nog steeds als moslim en praktiseert uw geloof ook, waarbij u bidt en ook vast tijdens de periode van de ramadan (CGVS p.6). Wat betreft uw vrijetijdsbesteding hier in België, haalt u geen bezigheden aan die die zouden kunnen wijzen op, of het in de hand werken van, een eerder westers waarden- en gedachtenpatroon. U verklaart buiten uw school niets te doen, behalve huiswerk maken en deelnemen aan activiteiten van uw opvangcentrum, zoals cricket (CGVS p.4). Gelet op al deze elementen kan niet worden aangenomen dat u totaal vervreemd zou zijn van de Afghaanse waarden en normen, of dat u zich deze niet meer eigen zou kunnen maken bij terugkeer.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij

terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Verzoekschrift en stukken

2.1. Verzoeker voert in het verzoekschrift een schending aan van:

“- artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (hierna EVRM) ;
- artikel 1 a van de conventie van Genève van 28 juli 1951 ;
- artikel 7 van het handvest van de grondrechten van de Europese Unie ;
- art. 48/4 van de wet van 15 december 1980 ;
- art. 48/6 van de wet van 15 december 1980 ;
- artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (gebrek in de motivering) ;
- artikel 26 van het Koninklijk Besluit tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen ;
- het algemeen beginsel van voorzichtigheid ;
- het algemeen beginsel van behoorlijk bestuur, van redelijkheid en zorgvuldigheid (afwezigheid van een behoorlijke analyse van het verzoek conform de wettelijke bepalingen en gelet op alle pertinente elementen)
.”

Hij ontwikkelt dit middel als volgt:

“MET BETREKKING TOT DE WEERLEGGING EN DE UITEENZETTING VAN DE ELEMENTEN UIT DE MOTIVATIE VAN DE BESTREDEN BESLISSING:

Aangezien tegenpartij in haar negatieve beslissing aangeeft dat:

“Een eerste reden daarvoor is dat jouw verklaringen over de tewerkstelling van je vader dermate beperkt en lacunair zijn, waardoor jij geen zicht biedt op zijn profiel en er hier bijgevolg geen geloof kan aan worden gehecht.”

Dat tegenpartij haar negatieve beslissing aangeeft dat zij de heer N. niet geloofd omdat hij geen details kan geven over het werk van zijn vader;

Dat verzoekers vader werkzaam als hoofd van een gevangenis in Nangarhar was;

Dat verzoeker de werkbadge van je vader, zijn bankkaart en ook enkele documenten en foto's ter illustratie van zijn tewerkstelling neerlegt;

Dat verzoeker echt zijn best heeft gedaan om de baan van zijn vader te bewijzen;

Dat Carol MANN in 2008 schreef dat:

[...]

Dat het in Afghanistan moeilijk is als kind om vragen te stellen aan volwassenen;

Dat men als kind in principe geen vragen mag stellen;

Dat de heer N. nooit vragen gesteld heeft aan zijn vader, dat hij tijdens het interview op 14.07.2023 alles verteld heeft wat hij wist;

Dat er een zeer grote kans is dat zijn vader juist niets verteld heeft aan zijn zoon omdat hij te klein was om zo'n groot en belangrijk geheim te houden;

Aangezien tegenpartij in haar negatieve beslissing aangeeft dat:

Jouw verklaringen stemmen overigens niet overeen met de inhoud van jouw documenten. Tussen de stukken zit een werkbadge en een certificaat. Die vermelden dat de persoon in kwestie de rang van kolonel had. Zelf verklaarde je dat jouw dorpelingen naar jouw vader verwezen als 'kolonel' (CGVS p.11).

Toen het CGVS jou later vroeg of jouw vader ook werkelijk kolonel was, antwoordde je evenwel dat je je dit niet herinnert en geen informatie hebt (CGVS p.12), wat aldus zeer merkwaardig is aangezien enkele van de documenten dit letterlijk vermelden.

Dat verzoekende partij niet inziet waarom tegenpartij onderstreept dat de verklaringen van de heer N. niet overeenstemmen met de inhoud van de documenten;

Dat verzoeker aangeeft dat de dorpelingen naar zijn vader verwezen als “kolonel” wat precies overeenkomt met wat er in de documenten staat;

Aangezien de heer N. een lange periode in België geleefd heeft waardoor hij als “ongelovige” beschouwd zal worden door de Taliban in geval van terugkeer naar zijn land van herkomst; Dat zijn leven hierdoor in gevaar zal zijn;

[...]

Dat verzoeker duidelijk in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus nu zijn leven in gevaar zou zijn in geval van terugkeer naar Afghanistan;

Dat men hem het voordeel van de twijfel moet gunnen.

[...]

Dat verzoekende partij wenst te onderstrepen dat hij sinds september 2022 in België is.

Tegenpartij heeft geen specifieke vragen gesteld over de gedragingen van de verzoeker, zijn conservatieve omgeving, de perceptie van traditionele genderrollen door de familie, de duur van het verblijf in een Westers land of de zichtbaarheid van de heer N..

Dat verzoekende partij meent dat hij uit een zeer conservatief milieu afkomstig is en dat zijn jarenlange verblijf in Europa het zeer waarschijnlijkheid maakt dat hij met vervolging geconfronteerd zal worden in geval van terugkeer naar Afghanistan;

Dat verzoekende partij voor de zitting de nodige stukken zal neerleggen waaruit blijkt dat hij zich goed geïntegreerd heeft;

Dat een terugkeer naar zijn land van herkomst absoluut onmogelijk is nu verzoeker volkomen verwesterd is;

[...]

Verzoeker is van mening dat een terugkeer naar zijn land van herkomst onmogelijk is;

Met betrekking tot de Subsidiare bescherming:

[...]

Aangezien tegenpartij van oordeel is dat verzoeker terug zou kunnen keren naar Provincie Laghman terwijl de situatie in Afghanistan bijzonder precair is.

Tegenpartij onderstreept dat : er kan niet worden ingezien waarom u zich, gelet op alle bovenstaande elementen, niet zou kunnen vestigen in Afghanistan.

De recente verandering in de situatie in Afghanistan doet een gegronde vrees voor vervolging en een reële risico voor ernstige schade voor Afghaanse burgers ontstaan in de zin van artikel 48/3 VW. Minstens loopt de verzoeker een reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4 VW.

Deze plotselinge verslechtering van de situatie wordt door betrouwbare bronnen aangetoond en op ruime schaal gemediatiseerd. Hoewel de situatie onstabiel en chaotisch is, kan niemand vandaag de dag nog voorbijgaan aan de problematische veiligheidssituatie en de humanitaire situatie in het land.

[...]

IN UITERST ONDERGESCHIKTE ORDE: MET BETREKKING TOT DE Vernietiging van de bestreden beslissing:

Overwegend dat in het onwaarschijnlijke geval dat Uw Raad van oordeel zou zijn de status van vluchteling niet te kunnen toekennen aan de heer N. noch de Subsidiare bescherming, er reden toe is om de bestreden beslissing te vernietigen en het dossier terug te zenden maar de CGVS voor een nieuw onderzoek.

Dat in tegenstelling tot wat de CGVS beweert, de situatie in Afghanistan verontrustend is.

Dat bij dit verzoekschrift voldoende artikelen gevoegd zijn om de gestelde beweringen te bevestigen.

Dat het dus gepast is om de betrokken beslissing te vernietigen zodat de CGVS gelet op deze documenten aanvullende onderzoeksmaatregelen kan stellen.

Dat onafhankelijk van de geloofwaardigheid van het relaas van verzoeker, de informatie gevoegd bij dit dossier laat veronderstellen dat verzoeker gevaar loopt op reële schade in de zin van de definitie van de subsidiare bescherming, een element dat onvoldoende onderzocht werd door verwerende partij.

Overwegend dat om deze redenen, er reden is om in uiterst ondergeschikte orde de bestreden beslissing te vernietigen.”

2.2. Bij aanvullende nota van 5 augustus 2024 verwijst verweerder middels URL naar de volgende stukken:

“EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, [URL]

EUAA Afghanistan Security Situation van augustus 2022, [URL]

EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, [URL]

EUAA Afghanistan – Country Focus van december 2023, [URL]

EUAA Country Guidance: Afghanistan van mei 2024, [URL]

EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, [URL]

EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City van augustus 2020, [URL]

EUAA Afghanistan: Targeting of individuals van augustus 2022, [URL]

UNAMA, Impact of Improvised Explosive Devices on Civilians in Afghanistan van juni 2023, [URL]

COI Focus Afghanistan, Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de Taliban van 14 december 2023, [URL]

EUAA COI Query Afghanistan - Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 2 februari 2024, [URL]”.

2.3. Bij aanvullende nota van 8 augustus 2024 voegt verzoeker de volgende stukken:

- “1. Communication “parcous Daspa”
2. Schoolcertificaat
3. Familiefoto's
4. Foto's m.b.t. tot sport”.

Beoordeling

- 1.
- 2.

3. De Raad, die inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt over volheid van rechtsmacht, dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een verzoeker om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De uitvoerige opsomming van wetsebepalingen, rechtspraak en landeninformatie impliceert niet *an sich* dat de bestreden beslissing behept is met een onregelmatigheid of dat verzoeker nood heeft aan internationale bescherming.

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer de verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

4. Verzoeker verklaart niet te kunnen terugkeren naar Afghanistan uit vrees voor problemen met de taliban. Hij stelt dat zijn vader gedood werd omwille van diens tewerkstelling bij de gevangenis van Nangarhar en dat de taliban ook verzoeker wilt doden.

4.1. Er wordt echter geen geloof gehecht aan verzoekers verklaringen gelet op de volgende vaststellingen:

- Verzoekers kennis over de tewerkstelling van zijn vader is onaannemelijk beperkt en lacunair.
- De door hem neergelegde documenten en bijhorende foto's kunnen de tewerkstelling van zijn vader niet geloofwaardig maken. Bovendien bleek verzoeker onaannemelijk onwetend over de inhoud van deze documenten. Hij verklaarde dat zijn vader 'kolonel' genoemd werd, maar had verder geen weet van zijn functie of taken, terwijl de werkbadge stelt dat de persoon in kwestie de functie van 'armorer' (wapenmeester) had en op het certificaat te lezen staat dat het werd uitgereikt na het afronden van een 'officer basic training'.
- Verzoekers verklaringen over de verdwijning van zijn vader en de gang van zaken nadien zijn uitermate vaag en ongeloofwaardig.
- Uit zijn verklaringen blijkt dat zijn broers en (althans één van zijn) zussen heden bij zijn maternale oom wonen en hij legt incoherente verklaringen af over de problemen die zij nog zouden kennen met de taliban.

4.2. De Raad stelt vast dat verzoeker geen concrete elementen aanbrengt die de voorstaande pertinente motieven kunnen verklaren of weerleggen. Deze motieven zijn draagkrachtig en vinden steun in het administratief dossier.

Het komt aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar hij evenwel geheel in gebreke blijft.

Hij komt immers in wezen voor het overige niet verder dan de loutere stellingen dat het moeilijk is om als kind vragen te stellen aan volwassenen, dat hij alles heeft verteld dat hij wist en dat er een zeer grote kans is dat zijn vader juist niets verteld heeft aan verzoeker omdat hij te klein was om zo'n groot en belangrijk geheim te houden.

Dit kan bezwaarlijk een dienstig verweer worden geacht. Immers, redelijkerwijze kan van een verzoeker om internationale bescherming worden verwacht dat deze ernstige en aanhoudende pogingen zou ondernemen teneinde zich te informeren omtrent de evolutie van zijn problemen en zijn situatie in zijn land van herkomst, desgevallend na zijn vlucht uit het land. Actuele informatie is immers van primordiaal belang om de door verzoeker geschetste vrees in te schatten.

Verzoekers onwetendheid en zijn nalatige handelingen om zich te informeren over verschillende kernelementen van zijn asielrelaas - zoals het werk van zijn vader, andere dorpsgenoten die vermist werden na de machtsovername en de dorpsouderen die het lijk van zijn vader kregen van de taliban - wijzen op een gebrek aan interesse en doet afbreuk aan de ernst van zijn vrees voor vervolging.

4.3. Gelet op wat voorafgaat, wordt terecht besloten tot de ongeloofwaardigheid van het door hem uiteengezette vluchtrelaas aangaande de vrees voor de taliban ingevolge de vermeende werkzaamheden van zijn vader.

5. Verzoeker verwijst in het verzoekschrift naar zijn langdurig verblijf in België en voert aan dat hij in geval van terugkeer naar Afghanistan omwille hiervan een gegronde vrees voor vervolging koestert. Bij aanvullende nota van 8 augustus 2024 voegt verzoeker een attest waaruit blijkt dat hij in België naar school gaat en foto's waaruit blijkt dat hij deelnam aan een sportwedstrijd.

5.1. Uit het geheel van de in het rechtsplegingsdossier aanwezige landeninformatie blijkt heden niet dat in het algemeen of op het eerste zicht kan worden gesteld dat voor elke Afghaan die terugkeert uit Europa louter omwille van zijn verblijf in Europa een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen.

Uit de landeninformatie blijkt heden niet dat in het algemeen kan worden gesteld dat voor elke Afghaan die terugkeert uit Europa louter omwille van zijn verblijf aldaar een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen.

Wel kunnen volgende risicoprofielen kunnen worden aangeduid:

(1) personen *“die de religieuze, morele en/of sociale normen hebben overschreden”*, dan wel hiervan worden beticht, ongeacht of deze handelingen of gedragingen plaatsvonden in Afghanistan, dan wel in het buitenland en;

(2) personen die *“verwesterd”* zijn, of als dusdanig worden gepercipieerd omwille van, bijvoorbeeld, hun activiteiten, gedrag, uiterlijk en geuite meningen, dewelke kunnen worden gezien als niet-Afghaans of niet-moslim, waarbij dit tevens doelt op personen die terugkeren naar Afghanistan, na een verblijf in westerse landen.

In het kader van een risicoanalyse naar de redelijke mate van waarschijnlijkheid voor een verzoeker om bij terugkeer naar Afghanistan te worden blootgesteld aan vervolging, dringt zich een individuele beoordeling op waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende factoren zoals het geslacht, de leeftijd, het gebied van herkomst en de aldaar aanwezige cultuur inzake waarden en normen, de duur van het verblijf in

het Westen, de aard van de tewerkstelling van de verzoeker, de zichtbaarheid van de verzoeker en de zichtbaarheid van de normoverschrijding (ook voor normoverschrijdingen in het buitenland), enzovoort.

In de EUAA “Country Guidance” wordt gesteld dat vervolging van personen die onder dit profiel vallen in Afghanistan kan plaatsvinden omwille van een toegeschreven politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een specifieke sociale groep. De richtsnoeren van EUAA waarnaar verweerder verwijst, kunnen worden bijgetreden (EUAA Country Guidance: Afghanistan, mei 2024, p. 57-61).

5.2. Te dezen dringt zich een toekomstgerichte beoordeling van de vrees voor vervolging op ingevolge verzoekers langdurig verblijf als minderjarige in Europa.

Het is immers een algemeen principe dat bij de beoordeling van de vluchtelingenstatus de ‘vrees voor vervolging’ (artikel 48/3, § 5 van de Vreemdelingenwet) een toekomstgericht onderzoek vereist. Bescherming dient niet alleen te worden geboden aan personen die reeds werden vervolgd, maar ook aan de personen die het risico lopen te zullen worden vervolgd.

Dit blijkt uit de rechtspraak van het Hof van Justitie die stelt: *“In dit verband moet worden vastgesteld dat in het stelsel van de richtlijn de bevoegde autoriteiten, wanneer zij overeenkomstig artikel 2, sub c, van de richtlijn beoordelen of een verzoeker een gegronde vrees heeft te worden vervolgd, zich ervan vergewissen of de gebleken omstandigheden een zodanige bedreiging voor de betrokkene vormen dat hij een gegronde vrees heeft om, gelet op zijn persoonlijke situatie, daadwerkelijk te worden vervolgd.”* (eigen onderlijning)”, (HvJ, 5 september 2012, Bundesrepublik Deutschland tegen Y en Z, gevoegde zaken C-71/11 en C-99/11, § 76).

Het ‘Handbook and Guidelines on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status (Genève, December 2011)’ van UNHCR stelt (cf. § 45): *“However, the word “fear” refers not only to persons who have actually been persecuted, but also to those who wish to avoid a situation entailing the risk of persecution.”* (eigen vertaling: *“Echter, het woord “vrees” verwijst niet alleen naar de personen die reeds werkelijk werden vervolgd, maar ook naar hen die een situatie wensen te vermijden die het risico op vervolging met zich zou meebrengen.”*).

5.3. Inzake verzoeker, als niet-begeleide minderjarige vreemdeling, dient bij de beoordeling van zijn verzoek om internationale bescherming ook rekening te worden gehouden met het principe van het hoger belang van het kind.

Het beginsel van het hoger belang van het kind is verankerd in het EU-recht via artikel 24, § 2 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie (hierna: Handvest).

Artikel 24, § 2 van het Handvest bepaalt het volgende:

“2. Bij alle handelingen in verband met kinderen, ongeacht of deze worden verricht door overheidsinstanties of particuliere instellingen, vormen de belangen van het kind een essentiële overweging.”

Deze bepaling geeft kinderen het recht hun belangen te zien beoordeeld worden en als primaire overweging in rekening genomen worden bij alle beslissingen die hen direct of indirect raken. Artikel 24, § 2 van het Handvest is van toepassing op alle kinderen, inclusief verzoekers om internationale bescherming.

Het beginsel van het hoger belang van het kind is eveneens vervat in artikel 20(5) en overweging 18 van de Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herschikking) (hierna: Kwalificatierichtlijn).

Artikel 20(5) van de Kwalificatierichtlijn stelt:

“5. Bij de uitvoering van de bepalingen van dit hoofdstuk die betrekking hebben op minderjarigen, laten de lidstaten zich primair leiden door het belang van het kind.”

Overweging 18 van de Kwalificatierichtlijn luidt als volgt:

“(18) Het „belang van het kind” dient bij de uitvoering van deze richtlijn een van de hoofdoverwegingen van de lidstaten te zijn, overeenkomstig het Verdrag van de Verenigde Naties inzake de rechten van het kind van 1989. Bij de beoordeling van het belang van het kind dienen de lidstaten met name terdege rekening te houden met het beginsel van eenheid van gezin, het welzijn en de sociale ontwikkeling van de minderjarige, overwegingen van veiligheid en de opvattingen van de minderjarige, in overeenstemming met zijn leeftijd en maturiteit.”

Bijgevolg dient het belang van het kind bij de uitvoering van de Kwalificatierichtlijn een van de overwegingen te zijn.

Het belang van het kind is een complex begrip en de inhoud ervan moet per geval en op individuele basis worden bepaald. De beoordeling van het belang van het kind bestaat uit het evalueren en vervolgens afwegen van alle elementen die nodig zijn om een beslissing te nemen in een specifieke situatie voor elk individueel kind. Blijkens overweging 18 van de Kwalificatierichtlijn betreffen deze elementen het beginsel van eenheid van gezin, het welzijn en de sociale ontwikkeling van de minderjarige, overwegingen van veiligheid en de opvattingen van de minderjarige; deze elementen dienen tevens te worden beoordeeld in overeenstemming met de leeftijd en maturiteit van de minderjarige. Hieruit volgt dat overwegingen met betrekking tot het belang van het kind zelden worden bepaald door één enkele, allesoverheersende factor. De beoordeling van het hoger belang van het kind kan inhouden dat verschillende - desgevallend concurrerende of moeilijk te verzoenen - elementen tegen elkaar worden afgewogen teneinde de ontwikkeling van het kind te ondersteunen.

Het identificeren, onderzoeken en beoordelen van het hoger belang van het kind wordt meegenomen in de beoordeling van het verzoek om internationale bescherming van de minderjarige verzoeker.

Bij de beoordeling van een gegronde vrees voor vervolging in hoofde van een (minderjarige) verzoeker om internationale bescherming zijn zowel objectieve als subjectieve factoren relevant. Het kan zijn dat een kind niet in staat is om zijn vrees te uiten wanneer dit verwacht zou worden of, omgekeerd, de vrees overdrijft. In dergelijke omstandigheden moeten besluitvormers een objectieve inschatting maken van het risico dat het kind zou lopen, ongeacht de vrees van het kind. Naast leeftijd kunnen ook andere identiteitsgebonden, economische en sociale kenmerken van het kind - zoals de familiale achtergrond, klasse, kaste, gezondheid, opleiding en inkomensniveau - het risico op schade vergroten, invloed hebben op het soort vervolgingsgedrag ten aanzien van het kind en het effect van de schade op het kind verergeren (UNHCR, *“Guidelines on International Protection No. 8: Child Asylum Claims under Articles 1(A)2 and 1(F) of the 1951 Convention and/or 1967 Protocol relating to the Status of Refugees, 22 December 2009”*, § 11-12).

5.4. *In casu* blijkt uit het rechtsplegingsdossier dat verzoeker Afghanistan omstreeks november 2021 op vijftienjarige leeftijd heeft verlaten, dat hij bijna een jaar onderweg was en dat hij in september 2021 aankwam in België. Op 2 september 2022 diende verzoeker een verzoek om internationale bescherming in in België en werd hem gelet op zijn minderjarigheid een voogd aangewezen. Momenteel is verzoeker zeventien jaar oud en is hij bijna drie jaar afwezig uit Afghanistan.

Voorts wordt niet betwist dat verzoeker Pashtoun is en afkomstig is uit het district Qarghayi in de provincie Nangarhar. Uit de landeninformatie blijkt dat in de provincie Nangarhar verschillende groepen aanwezig zijn, zoals de taliban en ISKP.

Hoewel verzoeker voor zijn vertrek uit Afghanistan op vijftienjarige leeftijd al deels gevormd was naar Afghaanse gebruiken, waarden en normen, heeft hij ook een deel van zijn jonge jaren, die essentieel zijn in het vormen van een wereldbeeld en het aannemen van waarden en normen, in Europa doorgebracht.

Ter terechtzitting blijkt dat verzoeker de Franse taal aan het leren is en uit de stukken bij de aanvullende nota blijkt dat verzoeker schoolloopt en sport in België.

Uit lezing van de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt dat er enkele vragen werden gesteld over de invulling van zijn leven en verblijf in België, maar dat verzoeker, die ten tijde van dit onderhoud minderjarig was, niet bevraagd werd over de eventuele impact hiervan op een terugkeer naar Afghanistan.

Daargelaten de vastgestelde ongeloofwaardigheid van het voorgehouden relaas, dringt zich een verder onderzoek op naar de mogelijke risico's voor verzoeker bij terugkeer naar Afghanistan omwille van de

elementen, eigen aan zijn zaak, in het kader van een (toegeschreven) morele, sociale en religieuze normoverschrijding alsook een (toegeschreven) verwestering.

Op basis van de elementen in het rechtsplegingsdossier kan de Raad, met inachtneming van de grenzen van een ondervraging ter terechtzitting en gelet op het ontbreken van verdere onderzoeksbevoegdheid, in deze stand van zaken het verzoek om internationale bescherming niet op nuttige wijze evalueren in het kader van een devolutief beroep.

Het ontbreekt de Raad aldus aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1° van de Vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen.

Bijgevolg moet de bestreden beslissing worden vernietigd overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 23 oktober 2023 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zevenentwintig september tweeduizend vierentwintig door:

W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS